

דין ודברים עם ה"שר של מעלה"

הרב בנימין זילברשטרום:

התנועות "יט כסלו תשל"ד, היתה בעיצומה "ועידת זינבה", שעסקה בסידורי שביתת הנשק והסידורים החדשים לאחר מלחמת יום הכיפורים. אחרי שעות ארוכות של שיחות בענייני תורה וחסידות התייחס הרבי גם לועידת זינבה. הרבי הקדים שבעצם אין מה לדבר על כך כי כל ההחלטות כבר נתקבלו על-ידי המעצמות וכל הוועידה היא רק הצגה רשמית, אבל כיון שיהודים יושבים ומחכים לשמוע איזו "נבואה" בקשר לוועידה הוא ידבר על כך, כדי לא לגרום צער ליהודי... ובהמשך ציין שוב את הטעות הגדולה שבעצם המחשבה להחזיר שטחים שחיוניים מבחינה בטחונית.

בין יתר הדברים התבטא הרבי "שהלוואי שיסיימו את כל הדיונים בהקדם האפשרי, שאז סוף-סוף יפלו פחות קרבנות, וגם יהיו פחות קרבנות בצד המצרי".

התנועות "יט כסלו היתה ביום חמישי בלילה ובהתנועות השבת היה דבר מעניין כשהרבי אמר: "בערב שבת הגיע טלפון בהול מארץ הקודש כמה דקות לפני הדלקת נרות שם שלא הבינו פשט בהתנועות. חשבתי שלא הבינו את הסיום מסכת או את המאמר, לא! לא הבינו פשט בוועידת זינבה... שש שעות היתה התנועות בנגלה ובחסידות, סיום ומאמר, ומה לא הבינו – פשט בוועידת זינבה!... בלי זה אי-אפשר להיכנס לשבת..."

והרבי המשיך שלמעשה, כיון שכבר שאלו, יסביר את הדברים יותר, ובאמת הסביר בהרחבה פרטים שונים.

בסוף אמר הרבי: "רבים התפלאו בוודאי מדוע התבטאתי בהתנועות במלים "וגם יהיו פחות קרבנות בצד המצרי". מדוע אני דואג פתאום לשלומם של חיילים מצריים שבאו להרוג יהודים! אלא שיש שרים של מעלה, לכל אומה יש שר למעלה, וכולם טוענים טענות... ממילא אמרתי לשר של מעלה של מצרים (וכאן הרבי הרים מאוד את קולו) "גם לך זה לא כדאי..." על התחושה שלנו לשמע הדברים – מיותר לספר..."

יהיו משמרות ללימוד חסידות בענייני תשעה באב ואת העובדה שבעת תפילת שחרית של תשעה באב הרבי בכה בכיות נוראות.

אבל אם הנושא שלנו זה הניסים הגדולים שקרו במלחמת יום כיפור עצמה, חשוב להזכיר שכבר בשבת-פרשת נח הרבי עמד על כך. ויורשה גם לי לצטט כמה שורות:

"...הנס הגדול שקרה ב'17-18 ימים האחרונים. בירושלים העתיקה יושבים שבעים אלף ערבים ומחבלים ויש להם קשר ע"י הרדיו עם המדינות השכנות וירושלים היתה בסכנה עצומה... וקרה נס למעלה מהטבע שהתקיים "תפול עליהם אימתה ופחד" ונפל פחד היהודים עליהם".

הרב ציק: מבחינת הכאב האיום והנורא, אכן קשה מאוד לדבר על זה, בפרט שיודעים שאילו היה למנהיגי המדינה שכל טוב ודעת ישרה לשמוע בקול הרבי, היו חוסכים הרבה קרבנות...

הרב בורגן: אכן, באותה שיחה שבה הרבי דיבר על הנס שהערבים לא נגעו בירושלים, הרבי בעצמו כאילו לא הרשה לעצמו לדבר רק על הצד הטוב והדגיש את הכאב הגדול על כך ששוב מתחשבים בפוליטיקה במקום בשיקולי הבטחון. תוך כדי הדיבור על הנס של ירושלים הרבי חזר לדבר על הרעיון המושלל של החזרת השטחים, וגם ביחס לנס שהסורים נעצרו מעצמם ולא המשיכו להתקדם לתוך הארץ חי"ו, הרבי אמר – היה אפשר לכבוש את דמשק ביום אחד, הרי הסורים ברחו ולא היה צבא שעמד נגד. אם היו כובשים את דמשק, סוריה היתה מסכימה מיד להסכם שלום. וזו אותה טעות שעשו בששת הימים, שנעצרו עשרה ק"מ לפני התעלה ולא התקדמו יותר...

הרב ציק: בייט כסלו היתה שיחה ארוכה ומפורטת של הרבי בקשר לוועידת זינווה – אבל אולי המקום כאן מוגבל וזה שווה התייחסות בפני עצמו. אבל חייבים לציין כאן משהו מאוד מרכזי – מיד לאחר המלחמה – ואח"כ במשך הרבה שנים – הרבי דיבר על אחד המחדלים הגדולים של המלחמה, כאשר גם לאחר שהיה ברור כבר לגולדה ולדיין שעומדת לפרוץ מלחמה, הם סירבו בתוקף לפתוח מיד במלחמת מנע וסירבו אפילו לגייס את המילואים – דבר שהיה חוסך הרבה קרבנות – רק בגלל השיקול המדיני שלא יאמרו שאנחנו פתחנו במלחמה (ואגב – כשהרבי דיבר על כך מיד הכחישו, אבל במשך הזמן נחשפו עוד ועוד גילויים מדהימים על כך וכיום כולם כבר מודים בזה). והרבי הביא מאז הרבה פעמים את הדוגמה הזאת כדי להראות לאיזה אסון מוליכים את העם כאשר פועלים בניגוד לתורה ולהלכה ומתחשבים בשיקול המדיני במקום בשיקול הבטחוני.

הרב זילברשטרום: הזכירו קודם את הניסים שאירעו במלחמה. אני רוצה להוסיף בהקשר זה, שבכ"ד טבת אותה שנה התקיים באולם "יאנג זירעאל" בקראון הייטס "כינוס הצאצאים של אדמו"ר הזקן" ובכינוס הזה המזכיר הרב גרונר סיפר את הסיפור הבא:

יום אחד מתקשר אלי מישוה שהציג עצמו כקצין צה"ל ומבקש ממני למסור לרבי את הדיווח הבא:

באחד הקרבות בסיני ראו לפתע חיילי העמדה הישראלית שכל החיילים בעמדה המצרית שמוּלם מתחילים לברוח. מפקד העמדה הורה מיד לרדוף אחריהם. כשהשיגו אותם חיילי צה"ל ולקחו אותם בשבי, ראו שיש ביניהם גם קצין בכיר בדרגת סגן-אלוף. שאלו אותו בחקירה: מה קרה? למה פתאום התחלתם לברוח? ואז הוא מספר שפתאום ראו במשקפת שבעמדה הישראלית חייל אחד מניח רצועות שחורות על היד של החיילים ושם קוביה שחורה על הראש והם חשבו שזה איזה נשק סודי... הם לא ידעו שזה תפילין...

כשדיווחתי זאת לרבי – אמר הרב גרונר – והגעתי למלים "הם חשבו שזה נשק סודי", עצר אותי הרבי מיד ואמר במין גערה: "מה פירוש הם חשבו שזה איזה נשק סודי? – זה באמת היה הנשק הסודי!"

* * *

הרב ציק: אני מבקש לחזור אחורה לסיום חודש תשרי, לימים שהקרבות עדיין היו בעיצומם. כמו שאמרתי, חיינו כל הזמן בצפייה ובדריכות לשמוע מה הרבי אומר, ובסיום תשרי חיכינו כבר לפגוש את האורחים שחוזרים לארץ, כדי שהם יביאו אתם מהחוויות המיוחדות של התשרי המיוחד הזה אצל הרבי.

ובאמת אחת החוויות המיוחדות שרבים סיפרו היתה בקשר ליחידות מיוחדת לאנ"ש מהארץ שהתקיימה ב' חשון. בימים ההם כל אחד היה נכנס ליחידות פרטית והמושג "יחידות כללית" עוד לא היה ידוע. אבל היום זה בודאי היה נקרא

"יחידות כללית". כשהאורחים חזרו לארץ הם סיפרו דבר ראשון על החוויה הטריה של השיחה הזאת ביחידות. הרבי נתן להם שורה של הוראות על פעולות בארץ והיתה להם הוראה מפורשת לשתף בזה את אנ"ש בכלל. הרבי אמר שצריך להביא מכאן, כלומר מ-770, דבר המשמח לארץ הקודש, והשמחה היא ע"י דברי תורה – וכדי לקשר בגשמיות, גם בקבוק משקה – וכן שליחות לצדקה לאנשי הצבא. ואמנם מיד כשהאורחים הגיעו התארגנו קבוצות כדי לבקר מה שיותר אנשי צבא ולהביא להם ברכה ועידוד מהרבי בהקדם האפשרי.

אותם האורחים היו נרגשים מעוצמת החוויות המרוממות במשך החודש המיוחד הזה וגם "מופתי" של הרגע האחרון – באחד הלילות, כשהמתינו נוסעים ליד המעלית, אמר הרבי: "פארט געזונטערהייט, ועד שתחזרו לארץ ישראל כבר תסתיים המלחמה". בדיוק כאשר חברי הקבוצה הזו נחתו בשדה התעופה, היתה הודעה רשמית של צה"ל שאפשר להפסיק את ההאפלה ולהדליק את האורות.

ואם אנחנו עומדים לקראת סיום – חייבים להדגיש את המסקנה העיקרית והראשית – עד כמה חייבים לציית תמיד לרבי שליטי"א מלך המשיח, ואז יעמוד רווח והצלחה לכל העם הזה ולכל העולם כולו.

המנחה: תודה רבה לכל המשתתפים, ויהי רצון שגם היום ישכילו ללמוד ממחזלי העבר. והעיקר, שבקרב ממש תסתיים המלחמה של "יולחום מלחמת ה'" והרבי שליט"א, בהתגלותו, מתוך בריאות מלאה, יוליכנו לגאולה האמיתית והשלמה.